

У Х В А Л А
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кисельова Івана Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 601 Цивільного кодексу України

м. К и ї в
2 жовтня 2019 року
№ 57-у(ІІ)/2019

№ 3-235/2019(5332/19)

Другий сенат Конституційного Суду України у складі суддів:

Мойсика Володимира Романовича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Касмініна Олександра Володимировича – доповідача,
Лемака Василя Васильовича,
Первомайського Олега Олексійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кисельова Івана Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 601 Цивільного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Касмініна О.В. та дослідивши матеріали справи, Другий сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. Кисельов І.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 601 Цивільного кодексу

України (далі – Кодекс), якими передбачено, що зобов'язання припиняється зарахуванням зустрічних однорідних вимог, строк виконання яких настав, а також вимог, строк виконання яких не встановлений або визначений моментом пред'явлення вимоги.

Автор клопотання стверджує, що „застосоване в остаточному судовому рішенні у справі окреме положення частини першої статті 601 Кодексу щодо однорідності зустрічних вимог, зарахуванням яких припиняється зобов'язання, не відповідає нормам частин першої, четвертої статті 41, частини першої статті 64 Конституції України“.

Зазначене, на думку Кисельова І.В., призводить до порушення прав, гарантованих йому Основним Законом України, а саме „права володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю та не зазнавати порушень цього права; права не зазнавати інших обмежень конституційних прав, ніж ті, що передбачені Конституцією України“.

2. Другий сенат Конституційного Суду України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з постановленням неодностайно Третьою колегією суддів Другого сенату Конституційного Суду України Ухвали від 19 вересня 2019 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі, виходить із такого.

2.1. Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55).

Відповідно до статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтею 55 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано

закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої).

Суб'єкт права на конституційну скаргу зазначає, що остаточним судовим рішенням у його справі є постанова Великої Палати Верховного Суду від 30 жовтня 2018 року.

З матеріалів справи вбачається, що конституційна скарга Кисельова І.В. надійшла до Конституційного Суду України 28 серпня 2019 року, тобто після закінчення тримісячного строку, передбаченого для подання конституційної скарги.

Клопотання Кисельова І.В. про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги на підставі частини другої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ не підтверджено належними доводами, а отже, не підлягає задоволенню.

Таким чином, автор клопотання не дотримав вимог пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, а його конституційна скарга є такою, що подана з порушенням встановленого цим законом строку.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2.2. Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

З конституційної скарги вбачається, що автор клопотання на свій розсуд тлумачить зміст статті 41 Конституції України та частини першої статті 601 Кодексу, а також фактично не погоджується зі змістом постанови Великої Палати Верховного Суду від 30 жовтня 2018 року.

Кисельов І.В. не довів, що оспорюваними положеннями Кодексу порушено його конституційні права, обмежившись цитуванням окремих норм Конституції України і законів України. Однак таке цитування без наведення аргументів щодо невідповідності Основному Закону України оспорюваних положень Кодексу не є обґрунтуванням їх неконституційності.

Отже, Кисельов І.В. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 36, 50, 55, 56, 62, 67, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 54 Регламенту Конституційного Суду України Другий сенат Конституційного Суду України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кисельова Івана Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 601 Цивільного кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

